

ŠIJE I ŠIIZAM U DJELIMA UČENJAKA HANEFIJSKOG MEZHEBA I U GOVORU BOŠNJAČKIH ALIMA

**kurra-hafiz
prof. Dževad Gološ**

preuzeto sa web portala www.minber.ba

Naslov:

ŠIJE I ŠIIZAM U DJELIMA UČENJAKA HANEFIJSKOG MEZHEBA I GOVORU BOŠNJAČKIH ALIMA

Autor:

kurra-hafiz prof. Dževad Gološ

obrada i design:

junus_emre art design

text preuzet sa:

InBeR.ba

Naslovnica Islamske teme Vjera i život Ostalo Video Audio Vijesti Pitanja i odgovori O nama Kontakt PRETRAGA

Šije i šiizam u djelima učenjaka hanefijskog mezheba i u govoru bošnjačkih alima

Kategorija: Odbrana sunneta Objavljeno: četvrtak, 29. januar 2015 12:02 Autor: admin Klikova: 1454

Piše: hfz. Dževad Gološ

Od najvećih iskušenja kojima je iskušano ehli-sunnetsko poimanje islama kod bošnjačkog naroda jeste pojava sekte koja se zove šije. Širenje njihovog iskrivljenog vjerovanja koje je suprotno Ku'ranu i sunnetu ogleda se u raznim fazama. Od tih faza, a o njima neću govoriti, jest ubacivanje raznih šubhi, tj. dilema kad je u pitanju predstavljanje njihovog učenja. U to spada predstavljanje da su oni samo jedan od mezheba u islamu. Na veliku žalost, ovu šubhu

NAJČITANIJE IZ RUBRIKE ODBRANA SUNNETA

- Bošnjaci, vas Mushaf nije autentičan! (poručuje Fo...
- Iranski režim podržava terorizam i ubijanje nedužn...
- Ehlul-bejt je čist od razvrata[1]
- Obezvezo štiro za svakog muslimana: Istina o vjero...
- Pogled šijja-imamija na muslimane ehli-sunneta (1 ...

AKTUELNO

- Komadanje Sirije
- Bijeg od stvarnosti

kurra-hafiz prof. Dževad Gološ

**Šije i šiizam u djelima učenjaka
hanefijskog mezheba i u govoru
bošnjačkih alima**

Mostar, januar 2015. godine

Uvod

Od najvećih iskušenja kojima je iskušano ehli-sunnetsko poimanje islama kod bošnjačkog naroda jeste pojava sekte koja se zove šije. Širenje njihovog iskrivljenog vjerovanja koje je suprotno Ku'ranu i sunnetu ogleda se u raznim fazama. Od tih faza, a o njima neću govoriti, jest ubacivanje raznih šubhi, tj. dilema kad je u pitanju predstavljanje njihovog učenja. U to spada predstavljanje da su oni samo jedan od mezheba u islamu. Na veliku žalost, ovu šubhu prihvatio je veliki broj onih koji javno govore o islamu. Tako svakodnevno nailazim na izraze "naša braća šije", "naša braća Iranci", zatim javno veličanje njihove uleme, kao i javno izjašnjavanje da za njih ima mjesta na našim prostorima. Nažalost, sve to dolazi od onih koji zagovaraju prakticiranje islama u skladu sa hanefijskom pravnom školom i bošnjačkom tradicijom. Sve spomenuto ponukalo me da napišem ove redove koji će nam reći koliko su šije "naša braća" i kako je na njih gledala ulema hanefijske pravne škole, u što, naravno, ulazi i bh. ulema.

U ovom radu spomenuo sam govor učenjaka hanefijskog mezheba iz raznih djela i poglavlja u kojima su spominjali sektu šija. Njihov govor poredao sam ovako:

1. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u akaidskim djelima
2. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u pravnim djelima
3. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama kroz fetve šejhu-l-islama
4. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u hadiskim djelima
5. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u posebnim djelima koja su napisana o šijama

1. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u akaidskim djelima

Učenjaci hanefijskog mezheba naglašavaju da je osnova šiizma licemjerstvo i otpadništvo

Kad su u pitanju akaidska djela učenjaka hanefijskog mezheba, ona su prepuna odgovora na zablude ove sekte. Iz tog razloga neću opširno govoriti o govoru učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u akaidskim djelima. Zadovoljit ću se time da spomenem govor našeg velikana Hasana Kafije Pruščaka, u kojem pojašnjava da je osnova šiizma licemjerstvo i otpadništvo.

لأن أصل الرفض إنما أحدثه منافق زنديق، قصد إبطال دين الإسلام، والقدرح في الرسول صلى الله عليه وسلم كما فعله بولص بدين النصارى. و ذلك المنافق عبد الله بن سبأ أراد أن يفسد دين الإسلام و يلقي الفتنة بين المسلمين فأظهر دين الإسلام و التنسك، ثم أظهر الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، حتى سعى في فتنة عثمان وقتله، ثم لما قدم علي الكوفة أظهر الغلو في علي ليتمكن بذلك من أغراضه، وبلغ ذلك عليا، فطلب قتله، فهرب. وخبره معروف في التاريخ أخزاه الله

"Zato što je temelje šiizma udario licemjer i heretik koji je htio iskriviti islam i narušiti autoritet Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kao što je uradio Pavao s kršćanstvom. Taj munaфик zove se Abdullah ibn Sebe i imao je za cilj da iskrivi islam i ubaci fitnu među muslimane. On je prividno primio islam i pretvarao se da je veliki pobožnjak, zatim je počeo, navodno, pozivati na dobro i odvrćati od zla. Potom učestvuje u neredima u vezi s Osmanom, radijallahu anhu, i njegovim ubistvom. Nakon što je došao u Kufu pokazuje pretjeranost u veličanju Alije, radijallahu anhu, da bi se na taj način mogao suprotstaviti njemu. To je dospjelo do Alije, radijallahu anhu, koji je naredio da ga pogube, pa je on pobjegao. Njegov slučaj je poznat iz historije, Allah ga ponizio!"¹

¹ Hasan Kafija Pruščak, *Nuru-l-jekin*, str. 201. (na bos.: *Svjetlost istinske spoznaje o temeljima vjere*, str. 272). Hasan Kafija Pruščak preuzeo je ovaj citat iz komentara na tahavijjsku akidu od Ibn Ebi-l-'Izza el-Hanefija (2/739).

Ovaj govor našeg alima vrijedan je da se ispiše zlatom jer u vremenu u kojem živimo veliki broj onih koji se pozivaju na tradiciju Bošnjaka i hanefijski mezheb predstavlja nam šije "našom braćom" i "poručuje kako za njih ima mjesta na našim prostorima". Dok danas govore da za njih ima prostora, ulema ovih prostora pojašnjava da je osnova njihove vjere licemjerstvo i otpadništvo!

Ovaj naš alim također spominje i naglašava da je preziranje ashaba, kao što to čine šije, jasno nevjerstvo. U narednim redovima spomenut ću govor imama Tahavije, a potom govor Hasana Kafije. Kaže imam Tahavi, Allah mu se smilovao:

وبغضهم كفر ونفاق وطغيان

"Mržnja prema njima je nevjerstvo, licemjerstvo i nasilje."

Kaže Hasan Kafija:

لأن بغضهم نتيجة النفاق و خيـث الاعتقاد، فتكون عداوتهم عداوة الدين و ذلك كفر و طغيان

"Zato što je mržnja prema njima rezultat licemjerstva i pokvarenog uvjerenja. Neprijateljstvo prema njima predstavlja neprijateljstvo prema vjeri, što je nevjerovanje i nasilje."²

² Isto, str. 241 (na bos. str.265).

2. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u pravnim djelima

Kad su u pitanju pravna djela, na samom početku želim istaći da se šije kao sekta spominju na mnogim mjestima u pravnim djelima učenjaka hanefijskog mezheba i u raznim kontekstima. Ako uzmemo u obzir osnovu šiizma kako je to došlo u govoru Hasana Kafije Pruščaka, ne treba nas čuditi da učenjaci hanefijskog mezheba u svojim pravnim djelima proklinju šije i ukazuju na obaveznost razlikovanja od njih.

Proklinjanje šija

Spominjući ovu frakciju i njihova mišljenja učenjaci hanefijskog mezheba prizivaju Allahovo prokletstvo na njih. Kaže poznati hanefijski učenjak el-Ajni u svom djelu *El-Inaje šerju-l-hidaje*:

أَجِيبُ بِأَنَّ هَذَا الْوَهْمُ هُوَ الَّذِي أَوْقَعَ الرَّافِضَةَ لَعْنَهُمُ اللَّهُ فِي التَّسْوِيَةِ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

"...i ovo pogrešno shvatanje odvelo je rafidije-šije, Allah ih prokleo, da izjednače sebe..."³

Obaveznost razlikovanja od šija

Kaže Ibn-Abidin u svojoj Hašiji pojašnjavajući neispravnost korištenja izraza "alejhis-selam" kad se spomene Alija, radijallahu anhu, kao što to čine šije:

وَأَيْضًا فَهُوَ أَمْرٌ لَمْ يَكُنْ مَعْرُوفًا فِي الصَّدْرِ الْأَوَّلِ، وَإِنَّمَا أَحْدَثَهُ الرَّافِضَةُ فِي بَعْضِ الْأُتَمَّةِ وَالتَّشْبِهِ
بِأَهْلِ الْبِدْعِ مَنْهِي عَنْهُ فَتُحْبِجُ مَخَالَفَتَهُمْ

"I također, to je stvar koja nije bila prisutna među prvim generacijama i to su uvele rafidije prilikom spominjanja nekih svojih imama, a oponašanje novotara je zabranjeno i obaveza je razlikovanje od njih."⁴

³ El-Alni, *El-Binaje šerhu-l-hidaje*, 3/239.

⁴ Ibn Abidin, *Hašijetu Ibn Abidin*, 6/753.

Rečeno je da se šije spominju na mnogo mjesta u pravnim djelima hane-fijskog mezheba, međutim, najčešće se spominju u sljedećim poglavljima:

1. poglavlje o imamet, gdje se spominje za kim je validno, a za kim nije obaviti namaz
2. poglavlje o nikahu (braku), gdje se spominju osobe s kojima jest i s kojima nije dozvoljeno stupiti u brak
3. poglavlje o taziru (kazni)
4. poglavlje o riddetu (otpadništvu), gdje se spominju riječi i djela s kojima musliman postaje nemusliman, te grupacije i frakcije koje su izašle iz okvira islama.

Poglavlje o imamet

Kaže se u djelu El-Ihtijar:

وعن محمد: لا تجوز الصلاة خلف الرافضة والجهمية والقدرية.

*"Od Muhammeda (ibn Hasana Eš-Šejbanija) prenosi se da je kazao: 'Nije dozvoljeno klanjati iza rafidija (šija), džehmija i kaderija'."*⁵

Kaže se u djelu *El-medžmea el-enhur*, koje je inače bilo veoma omiljeno kod bosanskohercegovačkih muderrisa, govoreći o namazu iza novotara:

(والمبتدع) أي صاحب هوى لا يكفر به صاحبه حتى إذا كفر به لم تجز أصلاً قال المروغيني:
تجوز الصلاة خلف صاحب هوى إلا أنه لا تجوز خلف الرافضي والجهني والقدري والمشبهة،
ومن يقول: بخلق القرآن، والرافضي إن فضل علياً فهو مبتدع، وإن أنكر خلافة الصديق فهو
كافر.

"I (pokuden je namaz) iza novotara, tj. sljedbenika strasti koji nije otišao sa svojom novotarijom u nevjerstvo, a ako je počinio nevjerstvo, onda nikako nije dozvo-ljeno obaviti namaz iza njega. Kaže Merginani: dozvoljen je namaz iza

⁵ *El-Ihtijar*, 1/58.

novotara, osim iza rafidija-šija, džehmija, kaderija i mušebbiha i onih koji kažu da je Kur'an stvoren. Ako šija kaže da je samo Alija bolji od drugih, onda je novotar, a ako negira hilafet Ebu-Bekra, radijallahu anhu, onda je nevjernik!"⁶

Poglavlje o braku

U poznatom djelu *Hašijetu Ibn-Abidin* u poglavlju o braku, spominjući osobe s kojima nije dozvoljeno stupiti u brak zbog njihovog nevjerstva, kaže se:

قال في البحر: وينبغي أن من اعتقد مذهبا يكفر به إن كان قبل تقدم الاعتقاد الصحيح فهو مشرك، وإن طرأ عليه فهو مرتد. اهـ.

وبهذا ظهر أن الرافضي إن كان ممن يعتقد الألوهية في علي، أو أن جبريل غلط في الوحي، أو كان ينكر صحبة الصديق، أو يقذف السيدة الصديقة فهو كافر لمخالفته القواعد المعلومة من الدين بالضرورة،

"Kaže se u djelu *El-Bahri* da je potrebno znati da je onaj koji ima uvjerenje koje je nevjerstvo, ako je to uvjerenje imao prije ispravnog vjerovanja, mušrik (tj. nevjernik u osnovi), a ako se pojavilo nakon ispravnog vjerovanja, onda je murted (otpadnik)".

Kaže Ibn Abidin nakon ovoga:

"Iz ovoga se jasno vidi da ako rafidija-šija smatra da Alija ima atribut božanstva ili da je Džibril pogriješio donoseći Objavu ili poriče suhbet Ebu Bekra, radijallahu anhu, ili potvora Aišu, onda je on nevjernik zbog poricanja stvari koje su općepoznate u vjeri."⁷

Poglavlje o kazni

Učenjaci hanefijskog mezheba u svojim pravnim djelima u poglavlju o kažnjavanju, tačnije, u poglavlju o potvori (el-kazf), spomenuli su šta bi se desilo da musliman muslimana nazove pogrđnim imenom, odnosno da

⁶ *Medžmea-l-enhur*, 1/108.

⁷ *Hašija*, 3/45.

mu kaže: "O, rafidijo, šijo!" Oni su ovakve riječi okarakterizirali kao riječi potvore za nevjerstvo, tačnije, da je to ravno riječima "O, nevjerniče!"

Kaže se u djelu *Hašijetu Ibn Abidin*:

ولا يخفى أن قوله يا رافضي بمنزلة يا كافر أو يا مبتدع فيعزر؛ لأن الرافضي كافر إن كان
يسب الشيخين

*"Jasno je da su riječi 'O, rafidijo' poput riječi 'O, nevjerniče' jer ako rafidija vrijeđa dvojicu šejhova (tj. Ebu Bekra i Omera), onda je nevjernik."*⁸

Poglavlje o riddetu (otpadništvu)

Kad je u pitanju spominjanje frakcije šija u ovom poglavlju u pravnim djelima hanefijske pravne škole, zadovoljit ću se spominjanjem dvaju pitanja, iako ih postoji još. Ta dva pitanja su vrijeđanje Ebu Bekra i Omera, radijallahu anhum, i optuživanje Aiše, radijallahu anha, za blud.

Kaže Ibn Abidin u *Hašiji*:

لأن الرافضي كافر إن كان يسب الشيخين مبتدع إن فضل عليا عليهما من غير سب

*"Rafidija-šija je nevjernik ako vrijeđa Ebu Bekra i Omera, a novotar je ako daje prednost Aliji, ne vrijeđajući pritom."*⁹

A govoreći o vrijeđanju i potvaranju na Aišu, radijallahu anha, kaže:

لو كان يقذف السيدة عائشة - رضي الله عنها - فلا شك في كفره

*"Ako potvori Aišu, radijallahu anha, onda nema nikakave sumnje u njegovo nevjerstvo."*¹⁰

⁸ *Hašijetu Ibn Abidin*, 4/69-70.

⁹ *Hašijetu Ibn Abidin*, 4/70.

¹⁰ Isto.

3. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama kroz fetve šejhu-l-islama

Fetva Ibn Kemal-paše o šijama

Ibn Kemal-paša, Šemsudin Ahmed ibn Sulejman, šejhu-l-islam, jedan od najvećih učenjaka osmanskog hilafeta, izdao je podužu fetvu o šijama. Ova fetva je zapisana, a poslije štampana kao zasebna poslanica.¹¹ U njoj fetvi ovaj alim kaže:

"Zahvala pripada Allahu, Uzvišenom, Moćnom, Jakom, Plemenitom, i neka je salavat i selam na Muhammeda, onoga koji upućuje na pravi put, i na njegovu porodicu i one koji ga slijede u ispravnoj vjeri.

Do vjerničke zemlje došle su mnogobrojne vijesti i predanja da je skupina šija zavládala u velikim dijelovima sunitskih zemalja i da su ispoljili svoj batinijski mezheb i javno počeli grditi Ebu Bekra, Omera i Osmana, Allah njima bio zadovoljan. Tako su osporili hilafet ovih pravednih imama i upućenih halifa i omalovažavaju šerijat i njegove sljedbenike i grde naše imame, vjerujući da ovi mezhebi (sunitski) u sebi sadrže greške i poteškoće."

Zatim veli:

"Općenito, vrste nevjerstva na kojem su oni, a koje su nama prenesene, ne mogu se sabrati ni izbrojati i mi ne sumnjamo u njihovo nevjerstvo i otpadništvo te da se njihova domovina smatra daru-l-harbo (nevjerničkom sredinom) i da su njihovi brakovi neispravni i da se njihova djeca smatraju djecom zinaluka i da se ono što oni zakolju smatra strvinom i bojati se da će onaj od nas koji bez nužde obuče njihovu kapu postati nevjernik jer je u tome jasno ispoljavanje nevjerstva i bezboštva. Zatim, od propisa koji su vezani za njih jeste da oni imaju status otpadnika te da ako bi zavládali našom zemljom, onda bi ona također postala daru-l-harb (zemlja nevjerstva)."

¹¹ Spomenuta fetva štampana je kao zasebna poslanica u zbirci *Hamsu resail fi-l-fireki ve-l-mezahib*, gdje je sabrano 5 poslanica Ibn Kemal-paše (valorizacija: dr. Sejjid Bagdževad; izdavač: "Daru selam", Kairo). Za obradu spomenute poslanice o nevjerstvu šija (*Risaletun fi ikfari rafida*) korištena su 4 rukopisa ovog djela.

Također kaže:

"Obaveza je da se zna da je borba protiv njih farzi-ajn (stroga obaveza) svakog muslimana koji ima mogućnost da se bori protiv njih."

Potom je spomenuo hanefijska djela i citate iz njih koji idu u prilog onome što je autor naveo.¹²

Fetva šejhu-l-islama Ebu Suuda

Pitanje: "Šta kaže uvažena ulema o tome da li je dozvoljeno boriti se protiv skupine šija? Je li borba protiv njih šerijatski dozvoljena? Da li je onaj ko se bori protiv njih gazija i da li je šehid onaj koji pogine od njih?"

Odgovor:

*"Da, borba protiv njih smatra se najvećim stepenom džihada i pogibija od njih najvećim stepenom šehadeta."*¹³

Fetvu Ebu Suuda također je spomenuo i Ibn Abidin, koji je prenio sljedeći govor Ebu Suuda:

فلذا أجمع علماء الأعصار على إباحة قتلهم وأن من شك في كفرهم كان كافراً

*"I zato je konsenzus uleme svakog vremena da je dozvoljeno ubijanje njih (tj. borba protiv njih jer su nevjernici) i da je nevjernik onaj koji sumnja u njihovo neovjerstvo."*¹⁴

Fetva šejhu-l-islama Abdullah ef.

الحمد لله رب العالمين اعلم أسعدك الله أن هؤلاء الكفرة والبغاة الفجرة جمعوا بين أصناف الكفر والبغي والعناد وأنواع الفسق والزندقة والإلحاد ومن توقف في كفرهم وإلحادهم ووجوب قتلهم وجواز قتلهم فهو كافر مثلهم

"Zahvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova. Znaj, Allah te

¹² *Hamsu resail*, str. 195-196.

¹³ Spomenuto pitanje i Ebu Suudov odgovor nalaze se na kraju poslanice Ibn Kemal-paše, tačnije, u rukopisu Esad efendije; vidi *Hamsu resail*, str. 201.

¹⁴ Ibn Abidin, *El-Ukud durrije fi tenkihi-l-fetava el-hamidijje*, 1/103.

usrećio, da su oni nevjernici, nepravednici, grijешnici, koji su izabrali kod sebe vrste neovjerstva, nepravde, oholosti, grijешenja i otpadništva i da je onaj koji posumnja u njihovo neovjerstvo i bezboštvo i obavezu borbe protiv njih i dozvolu njihovog ubijanja neovjernik poput njih."

Zatim kaže:

فينبغي للمسلمين إذا دعاهم الإمام إلى قتال هؤلاء الباغين الملعونين على لسان سيد المرسلين أن لا يتأخروا عنه بل يجب عليهم أن يعينوه ويقاتلوهم معه

*"Obaveza je muslimana kad ih vladara pozove u borbu protiv ovih nepravednika, prokletnika, da mu se odazovu, kao što im je naređeno jezikom Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ne smiju kasniti u tome, nego im je obaveza da mu pomognu i da se bore protiv njih."*¹⁵

Zatim je šejhu-l-islam spomenuo govor učenjaka hanefijskog mezheba koji ukazuje na navedeno.

Kaže Ibn Abidin u svom poznatom djelu *El-Ukud durrije fi tenkihil-fetava el-hamidije*, nakon što je spomenuo fetve Abdullah-efendije i Ebu Suuda:

(أقول) وقد أكثر مشايخ الإسلام من علماء الدولة العثمانية لا زالت مؤيدة بالنصرة العلية في الإفتاء في شأن الشيعة المذكورين وقد أشبع الكلام في ذلك كثير منهم وألفوا فيه الرسائل ومن أفتى بنحو ذلك فيهم المحقق المفسر أبو السعود أفندي العمادي

"Kažem: šejhul-islami osmanske države, Allah je pomogao, izdali su mnogo fetvi po pitanju pomenutih šija, i veliki broj njih, šejhul-islama, dovoljno su pojasnili spomenuto pitanje i vezano za to napisali posebne poslanice. Među njima je poznati alim, mufessir, Ebu Suud...", a potom spomenuo njegovu gore navedenu fetvu.¹⁶

¹⁵ Isto.

¹⁶ Isto.

4. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u hadiskim djelima

Mulla Ali el-Kari spomenuo je propis o sekti haridžija i da je ispravno da nisu nevjernici, a nakon toga je odmah spomenuo šije-rafidije, rekavši:

قلت: وهذا في غير حق الرافضة الخارجة في زماننا، فإنهم يعتقدون كفر أكثر الصحابة، فضلا
عن سائر أهل السنة والجماعة، فهم كفر بالإجماع بلا نزاع

*"Kažem: ovo se ne odnosi na rafidije koje su izašle na vladara u našem vremenu. Oni su uvjerenja da su većina ashaba nevjernici, a kako gledaju na ostale sljedbenike ehli sunneta da ne govorimo, i oni su nevjernici po konsenzusu i bez ikakvog razilaženja."*¹⁷

Kako ne bih dužio sa spominjanjem citata koji imaju isto značenje kao spomenuto, navest ću samo izraze koje ovaj hanefijski učenjak spominje kad je u pitanju ova sekta:

الرافضة المجوسية – rafidije medžusije,¹⁸

الرافضة المرفوضة، الباغضة المبعوضة، أفسق الخلق و أظلمهم، و أحمق العالمين و أجهلهم
odbačene, koji mrze i koji su omraženi, najveći griješnici i nepravедnici
među stvorenjima i najgluplje i najveće neznalice među svjetovima,¹⁹

الرافضة الكفرانية – rafidije nevjernici,²⁰

¹⁷ Mirkatu-l-mefatih, 7/3027.

¹⁸ Isto, 3/1069.

¹⁹ Isto, 8/3437.

²⁰ Isto, 9/3755.

5. Govor učenjaka hanefijskog mezheba o šijama u posebnim djelima koja su napisana o njima

Kad su u pitanju posebna djela koja govore o ovoj tematici, učenjaci hanefijskog mezheba dali su zavidan doprinos u pojašnjavanju propisa o šijama i njihovom uvjerenju. Među ranijim generacijama nalazimo djelo *Šemmu-l-avarid fi zemmi-l-revafid*, već citiranog Alija el-Karija. Među kasnijim generacijama posebno je primijećen trud učenjaka hanefijskog mezheba s Indijskog potkontinenta koji su napisali veliki broj djela u kojima su pojasnili doktrine ove zabludjele sekte.

Ali el-Kari naveo je dosta predaja učenjaka hanefijskog mezheba koje smo već spomenuli, poput propisa onog ko grdi Ebu Bekra i Omera, potvara Aišu i slično i iz tog razloga nećemo to ponavljati. U citiranom djelu el-Kari je iznio dokaze iz Kur'ana i sunneta te govora učenjaka koji ukazuju na nevjerstvo ove sekte. Tako govoreći o ajetu:

"Muhammed je Allahov poslanik, a njegovi sljedbenici su strogi prema nevjernicima, a samilosni među sobom; vidiš ih kako se klanjaju i licem na tle padaju želeći Allahovu nagradu i zadovoljstvo – na licima su im znaci, tragovi od padanja licem na tle. Tako su opisani u Tevratu. A u Indžilu: oni su kao biljka kad izdanak svoj izbaci, pa ga onda učvrsti, i on ojača, i ispravi se na svojoj stabljici izazivajući divljenje sijača – da bi On vjernicima najedio nevjernike. A onima koji vjeruju i dobra djela čine Allah obećava oprost i nagradu veliku"

kaže: "Ovaj ajet ukazuje na njihovo nevjerstvo na dva načina...", pa je spomenuo:

أن الله سبحانه وتعالى بين أن النبي صلى الله تعالى عليه وسلم وأصحابه وأتباعه وأحبابه،
مذكورون (3) في الكتب السالفة من التوراة والإنجيل بما بينه من طريق التمثيل، ثم ذكر
وعدهم بأن لهم مغفرة وأجرًا عظيمًا في العقبى لما أصابهم من الحزن والبلوى في محبة المولى
وطريق المصطفى في الدنيا، فمن أبغضهم يكون شرا من اليهود والنصارى؛ لأنهم قائلون بأن

أفضل الخلق أصحاب موسى وعيسى، ولا شك أن الخلفاء الأربعة هم السابقون الأولون من المهاجرين

*"Uzvišeni Allah pojasnio je da su Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovi ashabi i sljedbenici i miljenici spomenuti u prijašnjim knjigama, Tevratu i Indžilu, kao što je slikovito pojašnjeno, zatim je spomenuo da im je obećan oprost i velika nagrada na Ahiretu zbog onoga što ih je zadesilo od iskušenja i nevolja zbog ljubavi prema Gospodaru i na putu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pa onaj ko ih zamrzi gori je od kršćana i Židova jer oni kažu da su najbolji ljudi drugovi Musaa i Isaa, a nema sumnje da su četverica pravednih halifa prvi i odabrani među muhadžirima."*²¹

²¹ Šemmu-l-avarid, str. 53.